

դադրեցան եկած են Նադիր շահի ժամանակ, 15 տուն, 1157 թւին հաջրի:

ԺԸ. 13. 14. «Ստանալով տեղեկութիւն Նադիր շահի սպանման մասին զարբանդցիները չէին կամենում հնազանդել նրանից կարգած իշխանաւորին. գիշերը յարձակեցին Նաջաֆ Կուլի սուլթանի վրայ, որը պահպանում էր բերդը պարսիկներից կազմած զօրքով: Երկու կողմից նշանաւոր վնաս կրելուց յետոյ՝ Նաջաֆ Կուլի սուլթանը պայման կռեց բնակիչների հետ՝ թողեց բերդը և վերադարձաւ Պարսկաստուն. իսկ զարբանդցիք փոխադարձ համաձայնութեամբ ընտրեցին խանի պաշտօնի համար Մամէտ Իսան խանին իմամ Ղուլի խանի որդւոյն, որը Գարբանդի Ուրչիեններիցն էր: 12 տարուց յետոյ Ղուբխայի Ֆաթալի խանը զրգւած մի քանի յայտնի զարբանդցիներից զօրեղ զօրքով եկաւ Գարբանդի վրայ և մնաց Կօրուխ անուանեալ քաղաքի արուարձանում: Արեւը մայր մտնելուց ոմն իմամ օղլի բալաթի ցեղից՝ 9 մարդկանցով 25ին ըրբի էլ աւալի ամսի 1173ին հաջրէթի, քանդեց արուարձանի հանդէպի դուռը և մտաւ քաղաքը Փիր—Ալի—խանի: Մամատ Իսան խանը դիմելով նորա մեծահոգութեանը՝ խնդրեց թոյլտուութիւն դուրս գալ Գարբանդից և գնալ Բագու: Գարբանդի տիրելը բարձրացրեց Ֆաթալի խանին մինչեւ այն աստիճան՝ որ բոլոր Գաղստանի և Թաւսարանի տիրողները խոնարհեցին նորա առաջ:

« . . . Ֆաթալի խանը Գարբանդի բնակիչներին բաժանեց 4 մասի, և ամեն մի մասը յանձնեց առանձին բէկի կառավարութեան: Այսպէս Կուրզու ցեղին յանձնեց Ջաֆար բէկին, Բալաթի ցեղը՝ հաջի Միրզայ բէկին, Բուժիայի ցեղը՝ Բաջաբ Ալի բէկին, Խուրդանայի և Մկրեայի ցեղերն նրանց հարիւրապետներին— Իզբաշիներին: Հարկաւոր դէպքում այս բէկերից մէկը կարգուում էր նայիբ, և այդ ժամանակ նրան էլ ստորագրուում ամբողջ քաղաքը: Ազգատոհմն այս վերջինների է իսկական Գարբանդի բէկերի ազգատոհմն:

« . . . 1221 թուին հաջ. ամենայն ռուսաց Կայսեր Ալէքսանդր Պաւլովիչի հրամանաւ երեւաց ռուսաց զօրքը գէնէրալ